

“Antwerp is een arme rijke club”

VOLGENS COMMERCIEEL MANAGER CARL GEERAERTS IS PROMOTIE NAAR 1STE KLASSE
NOODZAKELIJK VOOR 'S LANDS OUDSTE VOETBALCLUB

ANTWERPEN – Voor de Antwerp-aanhang is het na de bekerwinst tegen Lokeren al een uitgemaakte zaak: Antwerp promoveert dit jaar naar eerste klasse. Het bestuur van the Great Old loopt nog niet op de zaken vooruit, maar hoopt uiteraard dat de supporters gelijk krijgen. “We moeten echt naar eerste klasse”, klinkt het vastbesloten.

Er zijn nog zekerheden in de voetbalwereld: een derdeklasser zal ook dit jaar de beker van België niet winnen, de Belgische landskampioen is nog steeds de mindere van de Italiaanse topclubs en Eddy Wauters blijft om geen straffe uitspraak verlegen.

Naar aanleiding van de bekermatch tegen Lokeren, enkele weken geleden, trok de Antwerp-voorzitter immers opnieuw aan de alarmbel. Niet alleen dreigt zijn club weg te kwijnen in de tweede klasse, ook de financiële situatie zou stilaan onhoudbaar worden voor de legendarische club met stamnummer 1. Wij wilden de

geveugelde woorden van Wauters wel eens toetsen aan de financiële realiteit en staken ons licht op bij Carl Geeraerts, commercieel manager op de Bosuil.

Geen TV-gelden

De tijd dat sponsors 20.000 euro neertelden voor een reclamepaneel naast het veld van Royal Antwerp FC is voorbij. Nu de club noodgedwongen een bestaan leidt in de tweede klasse van ons nationale voetbal moet men de panelen voor amper 1.500 euro slijten. De cijfers zijn symbolisch

voor het verschil tussen eerste en tweede:

“Bedrijven willen enkel reclame maken in eerste klasse want daar komen ze op televisie. Als je weet dat 25% van ons budget uit sponsoring moet komen, dan weet je het wel”.

De directe financiële gevolgen van televisie-uitzendingen zijn zo mogelijk nog groter. “De tv-gelden die we nu volledig mislopen omdat we niet meer in eerste spelen, vormden vroeger ook nog eens 25% van ons budget. Daar zit nu dus een gat, en dat vormt het grootste pijnpunt”, reageert Carl Geeraerts. “Bovendien bleven de tv-rechten vroeger nog twee jaar

na degradatie doorlopen, tegenwoordig wordt de navelstreng abrupt doorgeknipt.” Dat een degradatie voor plotse

financiële moeilijkheden kan zorgen, bewijzen

opnieuw de cijfers. “Een ploeg als Zulte-Waregem of Roeselare kreeg als nieuwe eersteklasser plots een miljoen euro aan tv-rechten. Wij krijgen niets! Bovendien zouden

wij nog aan een half miljoen euro extra zijn geraakt via het puntensysteem en ons klassement in tweede klasse.” De club loopt op die manier dus 1,5 miljoen euro mis. Voor een club met een huidig budget van iets meer dan 2 miljoen euro is dat meer dan een serieuze aderlating.

Druppels op een hete plaat

Met ticketing alleen komt de club er uiteraard ook niet. Afhankelijk van de resultaten brengt de ticketverkoop 25 à 30% van het totale budget in het laatje. Ook voor de inkomsten van merchandising speelt het Antwerp-gevoel bij de supporters een belangrijke rol. En verder mogen we de (financiële) hulp van Manchester United en allicht enkele privé-sponsors niet vergeten. Op de vraag of iemand zijn broek zou kunnen scheuren aan eigen financiële inbreng, grijnst Geeraerts immers veelzeggend: “Dat kan wel eens gebeuren”.

Op de koop toe verloor 's lands oudste dit jaar haar subsidie van

Commercieel manager Carl Geeraerts:
“De tv-gelden vormen het grootste pijnpunt.”

het Antwerpse Topsportfonds, dat de beste projecten, opleidingen en clubs steunt. Een heikel punt, zo blijkt: “De stad heeft vlak voor de verkiezingen nog wel een kleine tegemoetkoming gedaan. Het gaat echter om een druppel op een hete plaat”. De eenmalige subsidie van 150.000 euro voor infrastructuurwerken is immers maar een fractie van wat die andere Antwerpse club, GBA, krijgt. “Gelukkig zijn er een aantal mensen in het stadsbestuur, onder wie de schepen van sport, Chantal Pauwels, rechtgestaan en hebben die gezegd: als de ene club subsidies krijgt, dan die andere ook.”

Privé-club

Het verblijf in tweede zorgt er dus voor dat de inkomsten beduidend lager liggen, maar is dat ook niet het geval voor de uitgaven? “Antwerp is nog steeds een profploeg en onze spelers liggen onder contract. Er zijn vastgestelde minimumlonen voor profvoetballers, dus zoveel verschilt dat niet ten opzichte van eerste klasse.” De club werkt vooral met prestatiegerichte contracten: vaste maandlonen aangevuld met premies, afhankelijk van speler tot speler,

“Het stadion is een molensteen rond onze nek.”

en bonussen voor het afdwingen van de eindronde of de promotie. Ondertussen loopt het stadion van RAFC, dat een capaciteit heeft van meer dan 16.500 plaatsen, lang niet vol voor wedstrijden tegen pakweg Kortrijk (6500 toeschouwers) of Tienen (5000). Een zeldzame topmatch tegen KV Mechelen brengt nog 10.000 mensen naar het stadion, maar de kosten van het onderhoud blijven doorlopen. “Wij zijn een arme rijke club, zeg ik altijd. We zijn een privé-club, en daarom niet afhankelijk van de gemeente of de provincie. De gronden en het stadion zijn dus wel onze eigendom, maar tegelijkertijd zijn

die ook een molensteen rond onze nek.” Op Antwerp denkt men nog wel eens met weemoed terug aan de ambitieuze plannen voor het Eurostadion. “Daar hebben we een grote kans gemist, want een nieuw stadion zou een oplossing zijn. Maar we zijn weer op onszelf aangewezen en we zullen het weer maar eens op eigen kracht moeten doen. We spiegelen ons op dat vlak een beetje aan Manchester.”

Man U

Gelukkig voor Antwerp is er sinds 1998 inderdaad de steun van het Engelse Manchester United. De grootste club ter wereld stuurde ook dit jaar weer een klein leger topspelers in wording om ze te laten rijpen op Antwerp. De manager nuanceert: “*Man*

U, Man U, men roept niets anders! Of een speler nu van Man U of van *Jakkamakka* komt, maakt niet uit. Die spelers komen allemaal via de officiële weg naar Antwerp, zijn speler bij Antwerp en moeten dus door Antwerp betaald worden”. Om de hogere lonen, die naar Engelse normen bepaald zijn, te kunnen uitbetalen, hebben Antwerp en Manchester wel een regeling getroffen. “Het is zoals een huwelijk met afspraken en die afspraken worden nagekomen. En onze relatie is goed, omdat onze overeenkomst wél

lukt.”

De meerwaarde van de Britse spelers valt niet te ontkennen, maar vormen deze talenten tegelijkertijd geen gevaar voor de eigen jeugd? Geeraerts denkt van niet: “De bedoeling is ook dat wij betere jeugdspelers uit onze regio opleiden en naar Manchester brengen. Wij hebben dit jaar ook voor de eerste keer sinds 1993 een speler van 17 jaar (Ritchie De Laet, *nvdr*) een profcontract gegeven. Er zijn niet veel clubs in België die hetzelfde kunnen zeggen. Met onze jeugdwerking zit het dus goed”.

“Man U, Man U, men roept niets anders! Of een speler nu van Man U of van Jakkamakka komt, maakt niet uit.”

Het kind van *den Antwerp*

Voor elke niet-Antwerpenaar is het ondertussen een raadsel waarom Antwerp en GBA niet fusioneren om, met de steun van Manchester United, elk jaar mee te strijden om de titel in eerste klasse. “Aan ons zal het niet gelegen hebben. In 1992 is er al een fusie besproken en in 1997 heeft men nogmaals een unieke kans gemist toen Antwerp een voorstel heeft gedaan aan Beerschot, dat toen failliet was in vierde klasse. Alleen Jos Verhaegen (toenmalig voorzitter van Germinal Ekeren, *nvdr*) heeft dat toen tegengehouden.” De strijd om ‘ploeg van ’t stad’ is volgens Geeraerts onbestaande.

“Iedereen vergeet dat, maar Beerschot is een kind van den Antwerp.”

“Antwerp heeft immers een traditie, terwijl GBA een ‘kunstmatige club’ is. Bovendien is Beerschot een kind van *den Antwerp*”, stelt Geeraerts met de

grootste overtuiging. Zijn beredeneerde houding maakt plots plaats voor emotie: “Iedereen vergeet dat, hé! De mensen weten dat niet, maar de geschiedenis zegt dat in 1880 Antwerp is ontstaan. In 1900 zijn er tien spelers weggegaan, alleen de keeper is gebleven op Antwerp. Die tien hebben op het Zuid, waar ze *den beer gingen schieten*, Beerschot opgericht!” Vindt de commercieel manager het dan niet zuur dat GBA meedraait in de subtop van eerste klasse,

terwijl RAFC vooralsnog lijdzaam moet toekijken vanuit tweede?

“Ja, maar zij hebben alles in de schoot geworpen gekregen! Wij kregen geen geld om ons stadion te vernieuwen, we mochten geen dak op ons stadion zetten. Maar ineens is er wel geld voor Beerschot

om een nieuw stadion te bouwen...” De stad Antwerpen is duidelijk niet de beste vriend van het Antwerp-bestuur. “Vroeger werden we tegengewerkt door de stad, nu iets minder. Ze zijn niet meer tegen, maar zeker ook niet vóór *den Antwerp*. Maar nu zijn er dus gelukkig een aantal schepenen en gemeenteraadsleden die ingezien hebben dat niet alles naar GBA kan gaan.”

Einde profbestaan?

Maar de laatste tijd lijkt het dus weer beter te gaan met the Great Old. De tweede plaats in de stand en de bekerwinst tegen Lokeren hebben bij de supporters alvast het vuur aangewakkerd. “We moeten echt naar eerste klasse. Die tv-rechten, dat gat van 60 miljoen Belgische frank kan je onmogelijk goedmaken in tweede.” In de beker valt immers ook weinig poen te scheppen. “Die bedragen zijn sterk overroepen. Aan de match met Lokeren verdienden wij zo’n 35.000 euro, maar daar moeten wij nog premies van aftrekken. Voor

Lokeren was dat pure winst”, grijnst Geeraerts.

En wat als Antwerp toch nog langer dan gewenst in tweede klasse moet blijven? “Eén ding is het belangrijkste: Antwerp moet in stand gehouden worden als club. Is het niet in deze vorm, dan misschien in een andere. Het zou kunnen dat we het profbestaan opgeven, maar we moeten niet op de feiten vooruitlopen...”

“Antwerp moet in stand gehouden worden als club. Is het niet in deze vorm, dan misschien in een andere.”

“Waar zijn al die centen naartoe?”

Dat het thema Beerschot gevoelig ligt bij de Antwerp-supporters is duidelijk. Op de vraag of hij een fusie met GBA ziet zitten, antwoordt supporter Ronnie, een vaste klant in de Antwerp-kantine ons: “Als de fusie beperkt zou blijven tot het delen van een stadion, dan misschien wel.” Over het financiële beleid van zijn club is hij duidelijker: “We bestaan 125 jaar. We zouden nu veel verder moeten staan dan we nu staan, zeker qua accommodatie. Ik weet niet waar al die centen naartoe zijn gegaan in het verleden...”

